

[Victor Pürschel.]

telse af disse Forhold, naar man fra de ledende Kredse i Samfundet sætter ind paa virkelig at ville bibringe Ungdommen en anden Opfattelse af dem, og det indeholder for saa vidt noget meget opmuntrende for os, der ikke har villet opgive Kampen mod det folkeødelæggende og moralsk nedbrydende Felttog, der har været ført her i Landet til Gunst for fri Føsterfordrivelse. Jeg henviser interesserede til at se, hvad der derom findes oplyst i Betænkningen, navnlig i Underbilag til Bilag 8; der staaar nogle meget interessante Tal.

Med Hensyn til Seksualklinikkerne, hvis hele Virksomhed staaar i nøje Forbindelse med det store, principielle Spørgsmaal, er jeg i alt væsentlig enig med, hvad det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit sagde. Jeg tror, at disse Klinikker væsentligt vil faa den Opgave at lære de unge, hvorledes de med mindst mulig Risiko kan hengive sig til de flest mulige løse Kønforbindelser, og dette anser jeg for at være en Opgave, der ligger saare langt fra, hvad der er en naturlig Samfundsopgave. Den Oplysning, der kan være ønskelig og maaske ogsaa nødvendig paa disse Omraader, kan sikkert gives ad andre, mere hensigtsmæssige Veje.

Hvad angaar Hovedforslaget kan jeg i øvrigt henviser til de Betragtninger, jeg paa mit Partis Vegne fremsatte ved første Behandling. Vi har nu udformet vore Anskuelser i et Forslag, der angiver, hvorledes vi i det hele vilde mene, at en Lovgivning som den, der tilsigtes af Ministeren, burde se ud. Vi har givet dette Forslag Karakter af et Ændringsforslag og har derfor ikke fjernet os fra Regeringsforslaget paa andre Punkter end dem, hvor vi ansaa det for virkelig betydningsfuldt at gøre det. Paa en Række Punkter, som vi ansaa for mindre vigtige, har vi fulgt Regeringsforslaget, men derom har vi oplyst det fornødne i de forklarende Bemærkninger, der findes ud for hver enkelt Paragraf i vort Forslag, og vi haaber, at Medlemmerne vil benytte sig af den lette Adgang, vi saaledes har givet dem til at sætte sig ind i vor Begrundelse.

Hvad angaar det Ændringsforslag, der af Ministeren er stillet til det stærkt omstridte Stk. 1 i § 1, den medicinske Indikation, karakteriserede Socialdemokratiet ærede Ordfører det efter min Mening paa en fuldstændig rigtig Maade, naar det ærede Medlem sagde, at det var i Virkeligheden ikke nogen Realitetsændring, der derved skete, det var kun Formuleringen, man lavede om paa. Det er rigtigt, det er kun Formuleringen, men ved den foretagne

Ændring har man efter min Mening ikke fjernet det, der var det uheldige ved Ministerens Formulering. Der gives Mulighed for en Fortolkning, som vi ikke ønsker at give Mulighed for. Man har taget Ordet „Sygdom“ væk, og Resultatet er blevet, som Ordføreren rigtigt sagde, at Bestemmelsen herefter hjemler Afbrydelse, uanset om det er Sygdom eller andre Forhold, der medfører Faren for Kvindens Liv og Helbred. Det er efter vor Mening en betænkelig Formulering. Vi foretrækker vor egen Formulering.

Vi siger for det første, at der naturligvis skal gives Adgang til Afbrydelse overalt, hvor der virkelig foreligger en medicinsk Indikation, hvor en sygelig Tilstand hos Kvinden gør Afbrydelse berettiget ud fra de ganske almindelige Afvejelser, som Lægen foretager ved ethvert Indgreb. Dernæst siger vi — det er altsaa det Punkt, paa hvilket Venstre ikke har kunnet følge os —, at der skal gives Adgang til at foretage Afbrydelse, naar en stærk legemlig Svækkelse hos Kvinden gør det berettiget, idet det paa Grund af denne legemlige Svækkelse virkelig medfører en Fare for Kvindens Liv og Helbred, hvis Svangerskabet skal gennemføres. Dermed har vi givet en efter min Mening berettiget Indrømmelse til dette, at der kan findes Kvinder, der, maaske paa Grund af et meget stort Antal Fødsler, maaske paa Grund af utilstrækkelig Ernæring eller uheldige Forhold, er saa stærkt svækkede legemligt, at de ikke kan gennemføre Svangerskabet, uden at det medfører alvorlig Fare for deres Liv og Helbred. I saadanne Tilfælde mener vi, at en Afbrydelse af Svangerskabet er berettiget.

Man siger fra Venstres Side, at dette rummer Mulighed for farlige Fortolkninger, men det kan vi ikke erkende. Vi har foretaget en meget snæver Begrænsning, idet der kun er Tale om Tilfælde, hvor der foreligger en alvorlig legemlig Svækkelse. Derimod anerkender vi ikke disse psykiske Depressionstilstande, som har spillet saa stor en Rolle ved den Udvidelse af den medicinske Indikation, som man utvivlsomt har været inde paa i en lang Periode her i Landet.

Med Hensyn til en Række af de andre Bestemmelser i vort Ændringsforslag er Forholdet det, som allerede Venstres ærede Ordfører oplyste, at vi har opstillet en Formulering, som Venstre har optaget i sit Ændringsforslag. Vi hilser med Glæde, at vi paa dette Punkt er naaet til Overensstemmelse med Partiet Venstre.

Af de Ændringsforslag, der er stillet af